

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΗΜΕΣΕΔ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΝΑ θαυμάσιο αυτόκίνητο πολυτελείας στάθηκε μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου «Ροδρίγο». Ο κύριος, ο οποίος κατέβηκε από το άμαξι, ήταν ένας άνδρας υψηλός, ώρατος, με αθλητικό παράστημα, γεμάτος ζωή κι ενεργητικότητα.

Με δύο βήματα βρέθηκε κοντά στον θυρωρό.

—'Η 'Ιρέν Νταρφέιλ κατοικεί στο ξενοδοχείο σας ;

—'Μάλιστα, κύριε, αλλά...

—Τι θά πη «άλλά»; Είμαι ανταποκρίτης της εφημερίδας «Ο χρόνος εινε χρήμα», έπομένως δεν υπάρχουν εμπόδια για μένα. Σε ποιά όροφο κατοικεί και ποιάς εινε ο αριθμός του δωματίου της ;

Μπροστά στο διαμέρισμα της 'Ιρέν Νταρφέιλ, ένας δμιλος νέων, με τά σημειωμάτάρια στά χέρια, και με φανερά νευρικήτητα, περίμεναν να γίνουν δεκτοί από τη νεαρά ήθοποι, για τά της πάρου συνέντευξi. Ο νεοφερμένος χτύπησε ανυπόμονα στην πόρτα της κάμαράς της.

—Συγγνώμη, κύριε, διαμαρτυρήθηκαν οι άλλοι, είμαστε εδώ πριν από σας!

—Μισό εινε αδιάφορο! απάντησε ο ρεπόρτερ της εφημερίδας «Ο χρόνος εινε χρήμα».

Συγχρόνως ο νέος έδωσε την κάρτα του σέ μιά χαριτωμένη καμαριέρα, η οποία είχε ανοίξει την πόρτα κάπως παραξενωμένη για τό επίτακτικό αύτο χτύπημα του ανυπόμονου νέου.

—Νά της δώσετε άμέσως την κάρτα μου, Πρόκειται για μιά πολύ επείγουσα ύπόθεση, εινε ο νέος, και, για ασφάλεια, έβαλε τό πόδι του στό άνοιγμα της πόρτας.

Μετά ένα λεπτό, η καμαριέρα ξαναγύρισε.

—'Η κυρία Νταρφέιλ παρακαλεί τον κύριο να περάση...

Ο νέος μπήκε στό δωμάτιο κι έκλεισε την πόρτα πίσω του, άδιαφορώντας για την απογοήτευσι των συναδέλφων του.

—Κυρία, εινε ο νέος, αφού φίλησε με χάρι τό χέρι της όμορφης 'Ιρέν, έχω τη συνήθεια να μη χάνω τον πολύτιμο χρόνο μου, πρέπει να μού δώσετε άμέσως μιά λεπτομερή συνέντευξi. Σε λίγο θά πεισθήτε και σας ετι αυτή η συνέντευξiς θά έπηρεάση πολύ -ην καριέρα σας, τό μέλλον σας! 'Η χθεσινή καταπληκτική έπιτυχία της στην όπερέττα «Τό ναρκωτικό του έρωτος», αναστάτωσε τη Νέα 'Υόρκη. Τό μέλλον σας εινε πειά έξασφαλυσμένο...

Ο νέος κάθισε σέ μιά πολυθρόνα, κι έβγαλε από την τσέπη του ένα σημειωματάριο. 'Η 'Ιρέν τον κύτταξε με περιέργεια.

Της άρεσε η καταπληκτική άφέλεια του, η κομψότης της ένδυμασίας του, και τό λεπτό γλοστό του, πού φάνερωνε η έκλογη της γραβάτας του.

—Πότε γεννηθήκατε, κυρία μου; Μπορείτε ελεύθερα να μού πητε την αλήθεια. Είμαι αρκετά «τζέντλεμαν» για να παραλείψω μερικά χρόνια, αν εινε ανάγκη! πρόσθεσε ο νέος με πρόσχαρο χαμόγελο.

Η 'Ιρέν γέλασε με την καρδιά της. Τη διασκέδαζε η άναίδεια του νέου.

—Είμαι ε'κοσι πέντε χρόνων! ειντε με εθθυμο γέλιο, τό λέει και τό πιστοποιητικό της γεννήσεώς μου.

—Λαμπρά! Ποιάς εινε ο τόπος της γεννησεώς σας ;

—Μιά μικρή πόλις της Γαλλίας, στην κοιλάδα του Ροδανού.

—Θαυμάσια! Ειντε παντρεμένη ;

—'Οχι!

—'Αρραβωνιασμένη ;

—'Οχι!

—'Ερωτευμένη ;

—'Ούτε!

Ξεκαρδισμένη από τά γέλια,

η νέα ρώτησε :

—'Θά τό γράψετε κι' αύτό στην εφημερίδα σας ;

—'Ασφαλώς! απάντησε ο νέος με κωμική σοβαρότητα.

Κατόπιν ρώτησε :

—'Ανήκετε σέ οικογένεια καλλιτεχνών ;

—'Οχι! 'Ο πατέρας μου εινε βιομήχανος.

—'Ωραία! 'Από πότε παίζετε στό θέατρο ;

—Πριν από τρία χρόνια!

—Βρίσκετε κουραστικό τό επάγγελμά σας ;

—Πολύ! 'Α! δεν εινε εύκολο επάγγελμα! ειντε η νέα κι' άναστενάξε.

—Σας άρσει η Νέα 'Υόρκη ;

—'Ω! φοβερά! Είμαι ξετρελλαμένη με την πόλι σας!

—Χμ!... Και για τούς 'Αμερικανούς, τί ιδέα έχετε ;

—'Ω! Εινε πολύ καιρό τώρα, πού συμπαθώ τούς συμπατριώ-

τας σας.

—'Αυτά μού άρκοουν! ειντε ο νέος με ύφος ικανοποιημένο.

Κατόπιν σηκώθηκε, έβαλε τό σημειωματάριο του στην τσέπη του σακακιού του.

—Κυρία, εξακολούθησε, επιτρέψατέ μου ν' ανταποδώσω με ειλικρίνεια, την ειλικρίνεια σας!...

Η 'Ιρέν άνοιξε διάπλατα τά μάτια της και τον κύτταξε παραξενωμένη, με βλέμμα έρωτηματικό.

—... Δέν είμαι ρεπόρτερ, όπως φαντάζεστε, ειντε ο Τόμ Σίνγκλερ, ο γνωστός βιομήχανος. Σας είδα γχές τό βράδυ στό θέατρο κι' ένθουσιάστηκα μαζί σας, πράγμα πού δεν μού είχε συμβεί ως τώρα. Έμαθα τί ειντε ε'κοσι πέντε χρόνων, ότι γεννηθήκατε στη Γαλλία, πράγμα πού με πείθει πως ειντε λαμπρά οικοδέσποινα. 'Επί πλέον, κατάγεστε από την κοιλάδα του Ροδανού, τό όποιο σημαίνει ότι θά έχετε ασφαλώς καλό χαρακτήρα. Δέν ανήκετε σέ οικογένεια καλλιτεχνών, επομένως φαντάζομαι πως δεν ειντε άστατος χαρακτήρ. Ειντε άγαμος, ελεύθερη και δεν αγαπάτε κανέναν. Ειντε τρία χρόνια πού παίζετε στό θέατρο, λοιπόν δεν προφθάσατε να έξοικειωθήτε με τίς συνήθειες των σκηνών και δεν θά σας κάνη κόπο να την έγκαταλείψετε. Τό επάγγελμά σας σας κουράζει και τέλος σας άρσει η Νέα 'Υόρκη και... οι 'Αμερικανοί. 'Επιθυμώ να γίνετε σύζυγός μου.

—'Αλλά, κύριε...

—Δέν έχει «άλλά...» 'Απ' όσους είχαν να κάνουν μαζί μου, κανείς δεν μετανόησε. Θά σας κάνω εύτυχοιόμένη. Σ' αύτό μπορείτε να βασισθήτε στό λόγο του Τόμ Σίνγκλερ. Είμαι πλούσιος, νέος, και—τό πρόσωπο του νέου φανέρωσε την βαθεία συγκίνησι πού έννοιωθε—σας αγαπώ τρελλά!

Με τά χέρια της η νέα προσπαθούσε να συγκρατήση τους τρελλούς χτύπους της καρδιάς της. Προσπαθούσε να συνέλθη από την κατάπληξη, να καταλάβη, να πιστήρη την ανέλπιστα πρότασι του νέου. 'Αλλά, μολοντί ήταν τόσο άπρόσπη, τό γυναικείο ένστικτο, την έσπραχνε να δεχθή.

Γιά μιά στιγμή έκείνος διασκέδασε με την ταραγή της, και κατόπιν πήρε με τά δυό του χέρια τό κεφάλι της νέας, πού είχε άκουμπήσει στον ώμο του και τη φίλησε απαλά στό μέτωπο. Κατόπιν ο νέος πήγε στην πόρτα, την άνοιξε διάπλατα και με σταθερά φωνή ειντε στον δμιλο των «ρεπόρτερ» πού είχε αδέξιος στό διάστημα αύτό :

—Κύριοι, η κ. Νταρφέιλ μού έδωσε την τελευταία της συνέντευξi.

Και θέλοντας να γλυκάνη την απογοήτευσι τους, πρόσθεσε :

—Τό μόνον τό όποιον μπορείτε ν' άναγγείλετε στις εφημερίδες σας, εινε ο προσεχής γάμος της 'Ιρέν Νταρφέιλ!

Ειντε άκουμπήσει τό κεφάλι της στον ώμο του νέου...